

70767
Савез ветеринара Југославије
The Yugoslav Veterinary Association 70

ЗБОРНИК РАДОВА II

VII конгреса
ветеринара Југославије

PROCEEDINGS II

The VII Yugoslav
Veterinary Congress

VII КОНГРЕС ВЕТЕРИНАРА ЈУГОСЛАВИЈЕ

са међународним учешћем

БЕОГРАД, САВА ЦЕНТАР • 27-29. ОКТОБРА 1998.
BELGRADE, SAVA CENTER • 27-29. OCTOBER 1998.

лошке претраге су били позитивни код 91,55 посто коња са друштвеног сектора и 92,80 посто коња са индивидуалног сектора гајења. Установљено је да међу хелминтозе дигестивног тракта коња, на оба сектора гајења, спадају: стронгилидоза, параскаридоза, оксиуроza и аноптоцефалоза. Према распрострањености на оба сектора гајења, неопходно је истаћи значај стронгилидозе.

* Мр Јованка Србиноска, асистент, Ветеринарски факултет, Скопје.

**105. ВЕТЕРИНАРСКИ ПРЕГЛЕД КОЊА ПРЕ ТРКЕ:
НАЈЕЋИ РАЗЛОЗИ ЗА ИСКЉУЧИВАЊЕ - БРИСАЊЕ
КОЊА ИЗ ТРКА НА БЕОГРАДСКОМ ХИПОДРОМУ
ЗА ПОСЛЕДЊИХ ПЕТ ГОДИНА**

**PRERACE VETERINARY CONTROL: THE MOST
FREQUENT CAUSES OF EXCLUSION OF HORSES
FROM RACES ON BELGRADE HYPPODROME
DURING THE LAST FIVE YEARS**

В. Крстић, Н. Андрић, П. Степановић, М. Јовановић, Д. Траиловић*

Једна од обавеза дежурног ветеринара на хиподрому је да прегледа све коње пре трке и спречи наступ оболелих, повређених или поуздано допингованих коња, односно коња сумњивих на заразна обољења. Овај преглед подразумева идентификацију на основу пратеће документације (коњски пасош), као и проверу података о обавезној вакцинацији и законом регулисаним дијагностичким испитивањима, затим клинички преглед, који се углавном своди на посматрање коња у падоку, при чему се само у изузетним случајевима предузимају и детаљнија испитивања појединих грла. Други разлог за брисање коња из трке су повреде или болести које су испољене непосредно пре транспорта, што се доказује ветеринарском потврдом ординирајућег ветеринара. Ове потврде се дају на увид организатору трка, тиме се правда брисање - одсуство грла из трке. Упркос јасним законским и спортским прописима, овакав преглед није у правој мери заживео: због нередовне вакцинације и дијагностичких испитивања, као и због неажурности ветеринарске инспекције, практично није било искључивања коња из ових разлога. Знакова који би поуздано указивали на допинг има мало, па је, с обзиром на одсуство допинг контроле, и овај фактор минимизиран. Према томе, као разлог за брисање коња у преко 95 посто случајева се наводе

повреде и обољења и то чешће усвојене од стране ординирајућих ветеринара. Увидом у документацију, током протеклих 5 година на Београдском хиподрому је регистрован велики број повреда и обољења које су биле разлог за брисање из трка или такмичења. Тако су као разлог за брисање - искључивање из трка наведене следеће повреде и болести: у 10,63 посто случајева лакше повреде меких ткива, у 3,55 посто теже повреде меких ткива, у 17,73 посто озледе тетива, у 24,82 посто повреде зглобова, у 3,55 посто миопатије, у 4,25 посто уков, у 8,5 посто ламинитис, у 4,25 посто синуситис, у 7,80 посто апсцеси и флегмоне, у 8,51 посто респираторне болести, у 4,25 посто колична обољења, затим у 8,50 посто лакши преломи костију а у 2,12 посто тешки преломи костију. Највише повреда је регистровано пред крај сезоне када је велики број коња исцрпљен хроничним нелеченим или погрешно леченим повредама из претходног периода. При томе, чини се да су најтеже озледе чешће у периоду највећих врућина, што би се осим високој температури могло приписати и лошим, неквалитетним одржавањем стазе. Са овим се делимично поклапају и запажања до којих се дошло регистрањем повреда и обољења у самим тркама: у највећем броју су забележене лакше повреде меких ткива (27 посто), крварења из носа и плућа у 9,50 посто, повреде копита у 8,0 посто, повреде тетива и зглобова у 7,50 посто, стања тешке исцрпљености, дехидрација и колапс у 4,50 посто и преломи костију у 0,5 посто. Како је у већини случајева на хиподрому само пружена прва помоћ, то нам нису у већини случајева доступни прецизни подаци о каснијем току дијагностиковања и лечења, па је самим тим немогуће извести прецизнију анализу учесталости појединих повреда и обољења. Приметно је ипак, да је на самој стази регистровано знатно мање повреда тетива и зглобова, иако би се могло очекивати супротно, с обзиром да је у самој трци интензитет оптерећења, а тиме и могућност повређивања већа него у тренингу. Најмање је повреда било у почетном делу сезоне, а највише у периоду од половине јуна до половине августа, у време највећих трка, док се са уласком у јесењи део сезоне поново запажа опадање броја тежих озледа.

* Мр Вања Крстић, асистент, мр Ненад Андрић, асистент, Предраг Степановић, асистент приправник, Милан Јовановић, асистент приправник, др Драгиша Р. Траиловић, ванредни професор, Факултет ветеринарске медицине, Београд.